

Bruselj, 26. februar 2026
(OR. en)

6799/26

EF 50
ECOFIN 265
DELECT 38

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj: za generalno sekretarko Evropske komisije:
direktorica Martine DEPREZ

Datum prejema: 23. februar 2026

Prejemnik: Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije

---

Št. dok. Kom.: C(2026) 1076 final

Zadeva: DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../...
z dne 24.2.2026
o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2015/63 glede izračuna
prispevkov nekaterih institucij, črtanja kazalnika tveganja in
postopkovnih sprememb

Delegacije prejmejo priloženi dokument C(2026) 1076 final.

Priloga: C(2026) 1076 final

Bruselj, 24.2.2026
C(2026) 1076 final

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../...

z dne 24.2.2026

o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2015/63 glede izračuna prispevkov nekaterih institucij, črtanja kazalnika tveganja in postopkovnih sprememb

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE DELEGIRANEGA AKTA

V skladu s členom 100 Direktive 2014/59/EU¹ (BRRD) so države članice vzpostavile nacionalne sheme financiranja (v nadaljnjem besedilu: skladi za reševanje), da bi zagotovile učinkovito uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje. V skladu s členom 102 Direktive 2014/59/EU so morale države članice v začetnem obdobju, ki se je končalo 31. decembra 2024, postopoma vzpostaviti sklade za reševanje ter pobirati predhodne prispevke kreditnih institucij in investicijskih podjetij (v nadaljnjem besedilu: institucije), dokler ni bila dosežena ciljna raven vsaj 1 % skupnih kritih vlog vseh institucij z dovoljenjem na njihovem ozemlju.

Podobno je bil v bančni uniji ustanovljen enotni sklad za reševanje v skladu s členom 69 Uredbe (EU) št. 806/2014² (uredba o enotnem mehanizmu za reševanje, SRMR). Enotni sklad za reševanje je moral do 31. decembra 2023 doseči ciljno raven vsaj 1 % kritih vlog vseh kreditnih institucij z dovoljenjem v vseh sodelujočih državah članicah.

V skladu s členom 102(3) BRRD in členom 69(4) SRMR je treba v primeru, da razpoložljiva finančna sredstva skladov za reševanje ali enotnega sklada za reševanje padejo pod ciljne ravni, začeti ponovno zbirati letne predhodne prispevke institucij, dokler ni ponovno dosežena ciljna raven.

Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014³ (v nadaljnjem besedilu: delegirana uredba) ureja izračun in zbiranje prispevkov, ki jih morajo institucije vplačati v sklade za reševanje.

Zaradi sprememb zakonodaje prve stopnje – zlasti sprememb BRRD ter sprejetja nove bonitetne ureditve za investicijska podjetja z Uredbo (EU) 2019/2033⁴ o investicijskih podjetjih (IFR) in Direktivo (EU) 2019/2034⁵ o investicijskih podjetjih (IFD) – je bila potrebna revizija delegirane uredbe, da bi ostala usklajena s spremenjeno zakonodajo. Poleg tega so izkušnje pri zbiranju prispevkov v začetnem obdobju pokazale na potrebo po nekaterih spremembah postopka zbiranja. Hkrati je namen predlagane revizije doseči širše cilje Unije glede zagotavljanja sorazmernosti, poenostavitve regulativnega okvira in zmanjšanja upravnega bremena.

A Sprememba člena 3(2) – Opredelitev investicijskih podjetij in pristojnega organa

---

¹ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

² Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).

³ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL L 11, 17.1.2015, str. 44).

⁴ Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019).

⁵ Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (IFD).

Člen 3(2) delegirane uredbe določa opredelitev investicijskih podjetij za namene izračuna prispevkov v skladu za reševanje. Sedanja opredelitev se nanaša na opredelitev investicijskih podjetij iz člena 2(1), točka 3, BRRD, ki se navzkrižno sklicuje na opredelitev iz uredbe o kapitalskih zahtevah⁶ (CRR) in kapitalski prag iz člena 28(2) Direktive 2013/36/EU⁷ (CRD IV). Člen 3(2) delegirane uredbe dodatno omejuje področje uporabe opredelitve z izključitvijo nekaterih investicijskih podjetij, za katera veljajo nižje kapitalske zahteve v skladu s členom 96(1) CRR, in podjetij, ki upravljajo večstranske sisteme trgovanja v skladu s točko 8 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU⁸ (MiFID II), razen če opravljajo tudi nekatere specifične bolj tvegane dejavnosti (kot so poslovanje za svoj račun, izvedba prodaje primarne izdaje ali plasiranje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa). Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 3 delegirane uredbe, je pristojnost za določitev metodologije za izračun prispevkov za ta investicijska podjetja, ki so izključena iz delegirane uredbe, vendar zanje velja BRRD, prepuščena državam članicam.

Od sprejetja delegirane uredbe je bil bonitetni okvir, ki se uporablja za investicijska podjetja, prenovljen s sprejetjem IFR in IFD, s katerima je bila uvedena nova bonitetna ureditev za investicijska podjetja. Zlasti je bila s členom 63 IFD spremenjena opredelitev investicijskih podjetij v BRRD, da bi se uskladila s to novo ureditvijo. Zato se člen 2(1), točka 3, BRRD zdaj nanaša na investicijska podjetja, kot so opredeljena v točki 22 člena 4(1) IFR.

Opredelitev „investicijskega podjetja“ v točki 22 člena 4(1) IFR pa se sklicuje na opredelitev investicijskega podjetja, kot je opredeljeno v točki 1 člena 4(1) MiFID II. V opredelitvi investicijskih podjetij v BRRD je področje uporabe dodatno omejeno le na investicijska podjetja, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 9(1) IFD (tj. zahteva glede ustanovnega kapitala v višini vsaj 750 000 EUR ter dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev in poslov v skladu z MiFID II za poslovanje za svoj račun in izvedbo prodaje primarne izdaje ali plasiranje z obveznostjo odkupa – dejavnosti 3 in 6 oddelka A Priloge I k MiFID II).

Ta podjetja, ki se v nadzorniški praksi običajno imenujejo investicijska podjetja razreda 1 in razreda 2, imajo dovoljenje za opravljanje storitev in dejavnosti, povezanih z večjim finančnim in operativnim tveganjem. Investicijska podjetja z zahtevami glede ustanovnega kapitala, ki so nižje od zahtev iz člena 9(1) IFD, so običajno mala in nepovezana podjetja in ne opravljajo dejavnosti 3 in 6 iz oddelka A Priloge I k MiFID II (splošno znana kot podjetja razreda 3), in niso zajeta v opredelitvi investicijskih podjetij na podlagi BRRD.

Da bi ohranili prvotno področje uporabe delegirane uredbe, ki je, kot je bilo pojasnjeno, ožje od področja uporabe BRRD, je treba opredelitev prilagoditi nastalim zakonodajnim spremembam.

Glede na to, da podjetja, ki imajo dovoljenje izključno za upravljanje večstranskega sistema trgovanja (dejavnost 8 oddelka A Priloge I k MiFID II) in ne opravljajo tudi dejavnosti 3 ali 6, niso več zajeta v spremenjeni opredelitvi investicijskega podjetja v BRRD, je izključitev iz člena 3(2) delegirane uredbe postala nepotrebna in je zato odstranjena.

---

⁶ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁷ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, spremembi Direktive 2002/87/ES ter razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

⁸ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (prenovitev) (UL L 173, 12.6.2014, str. 349)

anjeNasprotno pa izključitev podjetij, ki jih trenutno zajema člen 96 CRR, ostaja relevantna. Vendar bo zaradi sprememb CRR člen 96 CRR prenehal veljati 26. junija 2026. Navzkrižno sklicevanje na to določbo bi zato po tem datumu postalo brezpredmetno. Za zagotovitev, da bo področje uporabe delegirane uredbe v zvezi z investicijskimi podjetji po tem datumu ostalo enako, ta uredba v spremenjeno opredelitev vključuje vsebinski opis kategorij investicijskih podjetij iz člena 96(1)(a) in (b) CRR⁹.

Z IFD je bila uvedena tudi nova opredelitev pristojnega organa, pooblaščenega za nadzor investicijskih podjetij, za katera velja bonitetni okvir, določen z IFD in IFR. Opredelitev pristojnega organa v delegirani uredbi bi bilo zato treba ustrezno spremeniti, da se ta pristojni organ vključi in da se zagotovi njegovo sodelovanje z organi za reševanje, kot to zahteva delegirana uredba.

B Sprememba metodologije za izračun prispevkov nekaterih institucij (investicijskih podjetij)

Zaradi uvedbe novega bonitetnega okvira za investicijska podjetja z IFR in IFD, ki se je začel uporabljati 26. junija 2021, je treba spremeniti delegirano uredbu tudi glede naslednjih zadev.

Nekaterim velikim investicijskim podjetjem, katerih skupna konsolidirana sredstva znašajo do 15 milijard EUR, ni več treba izpolnjevati zahtev CRR in CRD ter pristojnim organom poročati s tem povezanih informacij. Zato tem investicijskim podjetjem za bonitetne namene ni več treba poročati informacij, ki so potrebne za izračun prispevkov v skladu z metodologijo, določeno v členih od 5 do 9 delegirane uredbe.

To vprašanje zadeva investicijska podjetja, znana kot „investicijska podjetja razreda 2“¹⁰, ki zdaj ne spadajo več na področje uporabe CRR/CRD, vendar zanje kljub temu še vedno veljajo tveganjem prilagojeni prispevki v skladu s členi 5 do 9 delegirane uredbe.

Ker so ta podjetja na splošno manj sistemska kot večje institucije, bi morala zanje veljati poenostavljena metoda izračuna prispevkov. Zato se bo zanje uporabljal osnovni letni

⁹ Člen 96(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 določa:

1. Za namene člena 92(3) naslednje kategorije investicijskih podjetij, ki imajo ustanovni kapital v skladu s členom 28(2) Direktive 2013/36/EU, uporabljajo izračun zneska skupne izpostavljenosti tveganju iz odstavka 2 tega člena:

(a) investicijska podjetja, ki trgujejo za svoj račun zgolj zaradi izpolnjevanja ali izvrševanja naročila stranke ali zaradi pridobitve vstopa v sistem kliringa in poravnave ali v priznano borzo, če delujejo v funkciji zastopnikov ali izvršujejo naročilo stranke;

(b) investicijska podjetja, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(i) ne upravljajo z denarjem ali vrednostnimi papirji strank;

(ii) prevzamejo samo trgovanje za svoj račun;

(iii) nimajo zunanjih strank;

(iv) katerih izvrševanje in poravnava poslov se izvaja pod odgovornostjo klirinške institucije, ki tudi jamči za te posle.

¹⁰ Investicijska podjetja razreda 2 so rezidualna kategorija, ki vključuje investicijska podjetja, ki ne spadajo v razred 1 ali razred 3 investicijskih podjetij. Investicijska podjetja, ki poslujejo za svoj račun ali izvedejo prodajo primarne izdaje finančnih instrumentov in/ali plasiranje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa ter dosegaajo določene pragove za svoja konsolidirana sredstva, se razvrstijo kot investicijska podjetja „razreda 1“ ali „razreda 1 minus“. Tako za podjetja razreda 1, ki imajo dovoljenje kot kreditne institucije (glej člen 4(1), točka 1(b), CRR in člen 8a CRD), kot za podjetja razreda 1 minus, ki imajo dovoljenje kot investicijska podjetja (glej člen 5(1) IFD ter člen 1(2) in člen 1(5) IFR), še vedno veljajo zahteve iz CRR/CRD. Zato bi morala ta podjetja še naprej prispevati v sklade za reševanje, kot so to počela doslej, v skladu z veljavno delegirano uredbu. Za investicijska podjetja razreda 3, tj. podjetja, ki se štejejo za dovolj „mala in nepovezana“ (uvodna izjava 17 in člen 12 IFR), ne velja BRRD in zato tudi ne delegirana uredba, ker ne morejo opravljati dejavnosti „poslovanja za svoj račun“ in „izvedbe prodaje primarne izdaje“.

prispevek le s prilagoditvijo v skladu s členom 5 delegirane uredbe (odbitki). Poleg tega bodo imela ta investicijska podjetja razreda 2 možnost, da zaprosijo za uporabo dodatne prilagoditve tveganjem v skladu s členi 6 do 9 delegirane uredbe, če bo podjetje predložilo zadostne dokaze, da bi bil znesek prispevka, izračunan v skladu s členi 5 do 9, nižji od zneska, izračunanega samo v skladu s členom 5. V tem primeru organ za reševanje uporabi nižji znesek. Ta pristop je sorazmeren z nizko tveganostjo večine teh investicijskih podjetij v smislu bremena poročanja, saj bi bilo treba v skladu s členom 5 poročati le nekaj podatkov, in sicer kvantitativnih, saj bi se dodatna prilagoditev tveganjem uporabila le, če bi povzročila nižji prispevek.

Zgornja sprememba ne bi smela zadevati manjših investicijskih podjetij (razred 2), za katera trenutno velja ureditev pavšalnih zneskov iz člena 10 delegirane uredbe, ki bi se morala še naprej uporabljati za investicijska podjetja, ki izpolnjujejo pogoje zanjo. To je upravičeno zaradi zelo majhne velikosti teh institucij (manj kot 1 milijarda EUR sredstev in 300 milijonov EUR obveznosti), kar pomeni manjšo verjetnost, da bo zanje potrebno reševanje, ter omejen vpliv na finančno stabilnost in na sklad za reševanje v primeru reševanja.

Kar zadeva investicijska podjetja razreda 2, za katera trenutno veljajo tveganjem prilagojeni prispevki, v skladu s členi 5 do 9 delegirane uredbe izbirna možnost med uporabo osnovnega letnega prispevka v skladu s členom 5 delegirane uredbe ali postopkom poročanja in izračuna metrik na podlagi CRR temelji na pristopu, podobnem tistemu iz člena 10 delegirane uredbe, ki za zelo majhne institucije določa metodo izračuna pavšalnega zneska namesto izračuna prispevkov na podlagi tveganja, vendar tem majhnim institucijam omogoča, da se odločijo za drugačno metodo izračuna (osnovni prispevek, prilagojen v skladu s členom 5), če ta metoda povzroči nižji prispevek (člen 10(7) delegirane uredbe). Za investicijska podjetja razreda 2, ki presegajo pragove iz člena 10(6) delegirane uredbe, kot je pojasnjeno, bi se ta izbirna možnost nanašala na uporabo prilagoditve tveganjem v skladu s členi 5 do 9, saj bi bil izračun v skladu s členom 5 zanje običajna ureditev. .

Investicijska podjetja, ki spadajo na področje uporabe člena 5(1) IFD, bi morala prispevati v skladu z dodatno metodologijo za prilagoditev tveganjem iz členov 5 do 9 delegirane uredbe, če je pristojni organ uradno uporabil svojo diskrecijsko pravico iz člena 5(1) IFD, da za taka investicijska podjetja uvede bonitetne zahteve okvira CRR/CRD. To so običajno podjetja, katerih velikost, dejavnosti ali morebiten sistemski učinek upravičujejo, da se obravnavajo podobno kot kreditne institucije, čeprav ne dosegajo pragov za bilančno vsoto za investicijska podjetja razreda 1. Hkrati bi bilo treba investicijska podjetja, zajeta v členu 1(5) IFR, ki so del skupine, za katero velja konsolidacija v skladu s CRR in ki se odločijo (z nadzorno odobritvijo) za uporabo CRR na posamični podlagi, prav tako oceniti za prispevke za reševanje z uporabo metodologije iz členov 5 do 9 delegirane uredbe. Ker ta podjetja v obeh primerih dejansko poslujejo v skladu z bonitetno ureditvijo za CRR, zanje ne bi smel več veljati prilagojeni pristop, predlagan za investicijska podjetja razreda 2, temveč bi se morala zanje uporabljati prilagoditev tveganjem v skladu s členi 5 do 9 delegirane uredbe, in sicer na podlagi metrik CRR, ki se uporabljajo in poročajo v celoti. Ta pristop zagotavlja skladnost med bonitetnim nadzorom in prilagoditvijo prispevkov tveganjem, s čimer bi se preprečile neuskkljenosti pri obravnavi institucij, ki jih urejata CRR/CRD.

C Črtanje kazalnika tveganja „Kapital in kvalificirane obveznosti, ki jih ima institucija in presegajo MREL“

Zaradi sprememb BRRD je v praksi zelo težko uporabljati kazalnik tveganja „kapital in kvalificirane obveznosti, ki jih ima institucija in presegajo MREL“ iz člena 6, odstavek 1, delegirane uredbe.

Ta težava izhaja iz obsežnih sprememb kazalnika MREL (minimalna zahteva glede kvalificiranih obveznosti), uvedenega po tem, ko je bil v delegirani uredbi določen ta kazalnik tveganja.

Natančneje, ko je začelo veljati prvo besedilo BRRD, je bila minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti splošna zahteva, ki se je načeloma uporabljala za vse institucije na posamični in konsolidirani ravni. Po naknadnih spremembah BRRD z Direktivo (EU) 2019/879 (BRRD 2) in zlasti z Direktivo (EU) 2024/1174¹¹ (direktiva o verižnem vpisu)¹² je bila minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti prilagojena specifični strategiji reševanja vsake institucije. To med drugim pomeni razlike med bančnimi skupinami glede ravni konsolidacije, na kateri se uporablja MREL, in/ali razlike v kalibraciji MREL med institucijami, za katere je predvidena likvidacija namesto reševanja (tj. institucije, ki nimajo MREL), in institucijami, za katere je predvideno reševanje, ali med vstopno točko skupine v postopku reševanja in njenimi podrejenimi družbami ali celo med samimi podrejenimi družbami. Kazalnik tveganja „kapital in kvalificirane obveznosti, ki jih ima institucija in presegajo MREL“ zato ni več ustrezen parameter za prilagoditev prispevkov vseh institucij njihovem profilu tveganja¹³.

Natančneje, postalo je nemogoče, da bi vse institucije zagotavljale vse informacije (podatkovne točke), ko so potrebne za izračun kazalnika tveganja MREL na enoten in usklajen način. Po drugi strani pa ima kazalnik tveganja MREL, ki je le eden od več kazalnikov, zelo majhen vpliv na izračun skupnega zneska prispevka (v povprečju približno 1–3 %). Prilagoditev tega kazalnika tveganja, da bi odražal spremenjeni okvir za MREL, bi zahtevala popolno prenovlo določb, ki urejajo ta kazalnik, in posledično znatno povečanje informacij, ki bi jih morale institucije zagotoviti organom za reševanje, da bi se omogočila prilagoditev na podlagi tega kazalnika tveganja. To bi bilo nesorazmerno glede na njegov omejen učinek.

Poleg tega črtanje kazalnika tveganja MREL ne bi pomenilo, da se vidiki, povezani z MREL, ne bodo več upoštevali pri prilagajanju prispevkov tveganju. V skladu s členom 6(6) delegirane uredbe je treba kazalnik tveganja rešljivosti institucije dejansko oceniti v skladu s poglavjem II naslova II BRRD. V skladu s tem poglavjem in zlasti členom 15(2) BRRD ta ocena zajema zadeve iz oddelka C Priloge k BRRD, od katerih so številne neposredno ali posredno povezane z MREL in/ali vplivajo na to, kako je MREL kalibriran in ali je zadosten. Zato so elementi, povezani z MREL, že strukturno vključeni v kazalnik tveganja rešljivosti¹⁴.

Po črtanju kazalnika tveganja MREL se bodo prispevki še vedno prilagajali tveganjem na podlagi stebra „izpostavljenost tveganju“, določenega v členu 6, odstavek 2, in členu 7, odstavek 2, delegirane uredbe. V skladu s splošnim načelom, izraženim v členu 20, odstavek 1, delegirane uredbe bi bilo treba druge kazalnike tveganja stebra izpostavljenosti tveganju sorazmerno prilagoditi, tako da bi bila vsota njihovih uteži 1.

¹¹ Direktiva (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES (UL L 150, 7.6.2019).

¹² Direktiva (EU) 2024/1174 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. aprila 2024 o spremembi Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. 806/2014 glede določenih vidikov minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (UL L, 2024/1174, 22.4.2024).

¹³ Kazalnik tveganja „kapital in kvalificirane obveznosti, ki jih ima institucija in presegajo MREL“ lahko penalizira institucije, za katere je predvidena likvidacija, ki nimajo MREL, njegovo črtanje pa nanje ne bi negativno vplivalo.

¹⁴ Poleg tega, medtem ko je v členu 103(7) BRRD, točka (f), rešljivost navedena med elementi, ki jih je treba upoštevati v delegiranem aktu, kapital in kvalificirane obveznosti, ki presegajo MREL, tam niso navedeni.

D Izboljšave delegirane uredbe v zvezi z nekaterimi postopkovnimi vprašanji

Preračuni

Izkušnje pri zbiranju prispevkov v začetnem obdobju skladov za reševanje so pokazale, da je treba pojasniti rok, ki bi se moral uporabljati za možnost zahtevanja preračunov in revizij informacij, predloženih organom za reševanje, predvideno v členu 17, odstavka 3 in 4, delegirane uredbe. Uredba o spremembi uvaja rok, ki začne teči na dan, ko je bila institucija uradno obveščena o odločitvi o letnem prispevku, in se izteče 31. januarja leta, ki sledi četrtemu prispevnemu obdobju po prispevnem obdobju, v katerem je bila ta odločitev uradno sporočena¹⁵.

Namen tega predlaganega roka, ki ga ni mogoče prekiniti, je institucijam in organom za reševanje zagotoviti večjo pravno varnost in predvidljivost, ne da bi postopek preračunavanja vezali na nacionalne zastaralne roke, ki se po državah članicah zelo razlikujejo. Ta predlagani rok se uporablja za preračune, ki jih zahtevajo tako institucije kot organi za reševanje, njegov datum izteka 31. januar pa je usklajen z rokom za poročanje ustreznih informacij za izračun letnih prispevkov. Zaradi jasnosti ta rok organom za reševanje ne bi smel preprečevati, da uporabijo ocene ali predpostavke v skladu s členom 17(1) delegirane uredbe, kadar zadevna institucija informacij, zahtevanih v tem roku, ni zagotovila pravočasno.

Za zagotovitev skladnega in sorazmernega prehoda na novi rok se uvaja poseben datum za zahteve za preračune v zvezi s prispevnimi obdobji pred začetkom uporabe navedenega novega roka. Zato uredba o spremembi določa, da se lahko vse zahteve za preračune ali revizije, ki se nanašajo na prispevna obdobja pred prispevnim obdobjem 2026, predložijo le do 31. januarja 2031. Ta prehodni rok se uporablja za zahteve, ki jih vložijo tako institucije kot organi za reševanje.

Črtanje imenovalca medbančnih obveznosti

V začetnem obdobju zbiranja predhodnih prispevkov je postalo jasno, da imenovalec kazalnika „delež medbančnih posojil in vlog v Evropski uniji, ki kaže pomen institucije za gospodarstvo države članice, v kateri ima sedež“ iz člena 6(4) delegirane uredbe, ki je vrednost „celotnih medbančnih posojil in vlog v EU“ iz KORAKA 1 Priloge I k delegirani uredbi, ni potreben za izračun prispevkov. Na podlagi člena 9 in korakov 2 do 6 Priloge I k delegirani uredbi bi se enaki rezultati – tako v smislu multiplikatorja za prilagoditev tveganjem $\tilde{R}_n$ kot letnega prispevka c_n – dosegli zgolj z uporabo števca zadevne formule, tj. skupnega zneska medbančnih posojil in vlog institucije. Za poenostavitev izračuna in zmanjšanje s tem povezanega upravnega bremena bi bilo zato treba črtati imenovalca, skupaj z ustreznimi obveznostmi poročanja za organe v skladu s členom 15 delegirane uredbe. Za upoštevanje dejstva, da kazalnik ne vključuje več imenovalca, je izraz „delež“ v členu 6(4) in Prilogi I (koraka 1 in 4) nadomeščen z izrazom „skupni znesek“.

E Spremembe sedanjih določb

Zaradi sprejetja novega bonitetnega okvira za investicijska podjetja, uvedenega z IFD in IFR, je treba spremeniti nekatere opredelitve iz delegirane uredbe. Opredelitvi investicijskih podjetij iz člena 3(2) in pristojnega organa iz člena 3(8) delegirane uredbe sta zato posodobljeni, da odražata opredelitve, uvedene z novim bonitetnim okvirom.

---

¹⁵ Predlagano obdobje (ki znaša štiri leta in devet mesecev) se zdi razumno obdobje za omogočanje preračunov, saj zagotavlja dovolj časa za izvedbo dodatnih preverjanj podatkov, hkrati pa še vedno zagotavlja razumno stopnjo pravne varnosti.

V skladu z novim bonitetnim okvirom za investicijska podjetja, katerih skupni znesek konsolidiranih sredstev ne dosega določenih pragov, načeloma ne veljajo več kapitalske in likvidnostne zahteve, določene v CRD in CRR. Zato se dodatne metrike za prilagoditev tveganjem iz delegirane uredbe, ki temeljijo na takih zahtevah, za ta investicijska podjetja ne uporabljajo več. Uredba o spremembi zato določa, da se njihovi prispevki izračunajo v skladu s prilagoditvijo njihovega osnovnega letnega prispevka tveganjem v skladu s členom 5. Poleg tega imajo ta investicijska podjetja možnost, da zahtevajo uporabo dodatne prilagoditve tveganjem v skladu s členi 6 do 9 delegirane uredbe, če bi uporaba te metode povzročila nižji prispevek. Nazadnje, uredba o spremembi določa dve odstopanji od splošne metode izračuna v skladu s členom 5, če se je pristojni organ izjemoma odločil, da bo za ta investicijska podjetja – v skladu z veljavno bonitetno ureditvijo – uporabil kapitalske in likvidnostne zahteve, določene v CRD/CRR. V teh primerih se začne uporabljati prilagoditev tveganjem na podlagi metrik, povezanih s CRD/CRR, določenih v členih 6 do 9.

Na uporabo kazalnika „kapital in kvalificirane obveznosti, ki jih ima institucija in presegajo MREL“ so vplivale obsežne spremembe MREL, uvedene v BRRD, zato ta kazalnik tveganja ni več primeren za enotno uporabo za prilagoditev prispevkov vseh institucij sorazmerno njihovem profilu tveganja. Zato uredba o spremembi določa črtanje kazalnika tveganj MREL ter z njim povezanih določb in sklicevanj v členih 6 in 7 delegirane uredbe ter Prilogi. Poleg tega določa prilagoditev uteži tveganja za preostale tri kazalnike tveganja v stebru tveganja „izpostavljenost tveganju“ v členu 7, odstavek 2, da se za ta steber tveganja ohrani skupna utež 1.

Imenovalca kazalnika „delež medbančnih posojil in vlog v Evropski uniji, ki kaže pomen institucije za gospodarstvo države članice, v kateri ima sedež“, določen v členu 6, odstavek 4, ni potreben za izračun prispevkov, ker se enak rezultat dobi s prilagoditvijo števca v skladu s korakom 3 v Prilogi 1. Obveznost organov za reševanje, da Evropskemu bančnemu organu (EBA) zagotovijo informacije, prejete od vseh institucij s sedežem na njihovem ozemlju, v zvezi z medbančnimi obveznostmi in vlogami, določenimi v členu 15 delegirane uredbe, se je zato izkazala kot odvečna za izračun imenovalca tega kazalnika. Ta obveznost je zato črtana.

Za zagotovitev pravne varnosti in predvidljivosti je pri možnosti zahtevanja preračunov ali revizij informacij ali podatkov, predloženih organom za reševanje, uveden rok. Ta rok začne teči na dan, ko je institucija uradno obveščena o odločitvi o letnem prispevku v skladu s členom 13(1) in (2) te uredbe, in bi se moral izteči 31. januarja v letu, ki sledi četrtemu prispevnemu obdobju po prispevnem obdobju, v katerem je bila ta odločitev uradno sporočena. Rok se ne bi smel prekiniti. Ta novi rok se uporablja od 1. januarja 2026, kar pomeni, da bo urejal zahteve za preračun v zvezi z odločitvami o prispevkih, uradno sporočenimi za obdobje 2026 in vse naslednje cikle.

Za prispevna obdobja pred prispevnim obdobjem 2026 bo s prehodno ureditvijo kot rok za predložitev zahtev za preračun informacij določen 31. januar 2031. Ta novi rok bi se moral uporabljati od datuma začetka veljavnosti uredbe o spremembi za prispevna obdobja pred prispevnim obdobjem 2026.

Da bi se nemudoma zagotovila skladnost med pravnim položajem v zvezi s kazalnikom tveganja MREL in dejansko neuporabo s strani organov za reševanje zaradi nerazpoložljivosti ustreznih podatkov, bi se morale spremembe v zvezi s črtanjem kazalnika tveganja MREL uporabljati od 1. januarja 2026.

Da bi čim prej zmanjšali bremena poročanja za organe za reševanje in institucije, bi se morale spremembe v zvezi s črtanjem imenovalca kazalnika „delež medbančnih posojil in vlog“ uporabljati od 1. januarja 2026.

Da bi se opredelitvi investicijskih podjetij in pristojnih organov čim prej uskladili z novimi opredelitvami v ustreznih direktivah, bi se morale spremembe teh opredelitev uporabljati od 1. januarja 2026.

Da bi imeli organi dovolj časa za prilagoditev svojih sistemov in praks zbiranja podatkov, bi se morale spremembe, ki izhajajo iz nove metodologije glede prispevkov za investicijska podjetja razreda 2, in nove obveznosti nadzornih organov glede obveščanja uporabljati od 1. januarja 2027.

2. POSVETOVANJA PRED SPREJETJEM AKTA

Komisija se je pri pripravi te delegirane uredbe posvetovala s strokovnjaki na srečanjih svoje strokovne skupine za bančništvo, plačila in zavarovanje, in sicer 18. decembra 2024, 19. junija 2025 in 4. novembra 2025. Vloga te strokovne skupine je med drugim Komisiji svetovati in nuditi strokovno znanje v zvezi s pripravo delegiranih aktov. Strokovna skupina vključuje člane in opazovalce strokovnjakov, ki jih imenujejo Evropski parlament, države članice, ECB in Enotni odbor za reševanje (odbor). Komisija je med srečanji in po njih zbrala mnenja članov in opazovalcev strokovne skupine ter jih upoštevala pri pripravi te uredbe.

Ocena učinka ni predvidena, ker predlagane spremembe nimajo znatnega gospodarskega učinka. Predlagane spremembe namreč le prilagajajo nekatere določbe delegirane uredbe spremembam, ki so bile v zakonodajo Unije uvedene z BRRD 2, direktivo o verižnem vpisu, IFR in IFD ter naj bi prinesle zmanjšanje bremena in poenostavitve.

3. PRAVNI ELEMENTI DELEGIRANEGA AKTA

Točka 1(a) člena 1 te uredbe določa spremembe, potrebne za prilagoditev opredelitve investicijskih podjetij iz člena 3(2) Delegirane uredbe (EU) 2015/63 opredelitvi investicijskih podjetij v Direktivi 2014/59/EU, hkrati pa ohranja izključitve, ki so bile prvotno predvidene v delegirani uredbi, če niso že izključene iz direktive.

Točka 1(b) člena 1 v člen 3(8) delegirane uredbe vključuje opredelitev pristojnega organa, pooblaščenega za nadzor investicijskih podjetij, iz člena 3(1), točka 5, Direktive (EU) 2019/2034.

V točki 1(c) člena 1 je črtana opredelitev MREL.

V točki 2(a) člena 1 je črtana točka (a) odstavka 2 člena 6, ki določa kazalnik tveganja „kapital in kvalificirane obveznosti, ki jih ima institucija in presegajo MREL“ v stebru tveganja „izpostavljenost tveganju“.

V točki 2(b) člena 1 je spremenjen odstavek 4 člena 6, da se izraz „delež medbančnih posojil in vlog v Evropski uniji, ki kaže pomen institucije za gospodarstvo države članice, v kateri ima sedež“ spremeni v „skupni znesek medbančnih posojil in vlog v Evropski uniji, ki kaže pomen institucije za gospodarstvo države članice, v kateri ima sedež“.

V točki 3 člena 1 je nadomeščen odstavek 2 člena 7, da se iz te določbe črta kazalnik tveganja MREL, hkrati pa se ohrani enak delež relativne uteži tveganja med preostalimi tremi kazalniki tveganja v stebru tveganja „izpostavljenost tveganju“.

V točki 4 člena 1 je črtan odstavek 2 člena 8, ki določa, da se za vsako institucijo, ki je del skupine, uporabi rezultat kazalnika tveganja MREL, izračunan za skupino na konsolidirani ravni, če pristojni organ opusti uporabo MREL na posamični ravni.

V točki 5 člena 1 je dodan nov člen 11a. Odstavek 1 člena 11a določa, da se prispevki investicijskih podjetij, ki imajo dovoljenje in so nadzorovana v skladu z Direktivo

2014/65/EU ter se nadzorujejo glede izpolnjevanja bonitetnih zahtev v skladu z Direktivo (EU) 2019/2034, za katera ne velja odstopanje iz odstavka 2 člena 1 Uredbe (EU) 2019/2033, izračunajo v skladu s členom 5 (prilagoditev osnovnih letnih prispevkov tveganju). Člen 11a, odstavek 2, določa dve odstopanji od splošne metode izračuna v skladu s členom 5, če se pristojni organ pod pogoji, določenimi v veljavnem bonitetnem okviru, odloči, da bo za investicijsko podjetje uporabil strožje kapitalske in likvidnostne zahteve, določene v Direktivi 2013/36/EU in Uredbi (EU) št. 575/2013. V tem primeru je treba uporabiti metodo prilagoditve tveganjem iz členov 5 do 9 delegirane uredbe. Člen 11a, odstavek 3, tem investicijskim podjetjem omogoča, da zaprosijo za uporabo dodatne prilagoditve tveganjem v skladu s členi 6 do 9, če to povzroči nižji prispevek. Člen 11a, odstavek 4, določa obveznosti poročanja za investicijska podjetja, ki želijo uporabiti izbirno možnost iz prejšnjega odstavka 3 istega člena.

Točka 6(a) člena 1 spreminja člen 14(3), da se posodobi zastarelo sklicevanje na Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 680/2014.

V točki 6(b) člena 1 je členu 14(5) dodano, da je treba, kadar se informacije ali podatki, predloženi organom za reševanje, posodobijo ali popravijo, take posodobitve ali popravke predložiti v roku, določenem v členu 17(5). Ta določa, da za posodobitve ali popravke velja enaka časovna omejitev, kot se uporablja za preračune in revizije.

Točka 7 člena 1 določa črtanje člena 15 delegirane uredbe, ki določa obveznost organov za reševanje, da Evropskemu bančnemu organu (EBA) zagotovijo informacije, ki jih prejmejo od institucij v zvezi z medbančnimi obveznostmi in vlogami, za izračun imenovalca kazalnika „delež medbančnih posojil in vlog“ iz člena 6(4).

V točki 8 člena 1 se členu 17 doda nov odstavek 5, ki določa rok za zahtevo za preračun ali revizijo informacij, ki jih institucije predložijo organom za reševanje za izračun prispevkov, ter za preračun ali revizijo informacij, ki ju zahtevajo organi sami.

Točka 9 člena 1 spreminja odstavek 3 člena 19, da se določi obveznost pristojnega organa, odgovornega za nadzor investicijskih podjetij, za katera velja bonitetni okvir iz Direktive (EU) 2019/2034 in Uredbe (EU) 2019/2033, da organe za reševanje obvesti, če se je v izjemnih primerih, določenih v veljavnem bonitetnem okviru, odločil, da za investicijsko podjetje uporabi strožje kapitalske in likvidnostne zahteve, določene v Direktivi 2013/36/EU in Uredbi (EU) št. 575/2013.

S točko 10 člena 1 se členu 20 doda nov odstavek, da se določi rok za predložitev zahteve za preračun ali revizijo informacij za namene izračuna letnih prispevkov za prispevna obdobja pred letom 2026.

Točka 11 člena 1 spreminja Prilogo. Korak 1 Priloge I za izračun letnih prispevkov v Prilogi I se spremeni, da se korak 1 prilagodi črtanju kazalnika tveganja MREL in črtanju imenovalca kazalnika „delež medbančnih posojil in vlog“. Korak 4 Priloge I za izračun letnih prispevkov v Prilogi I se spremeni, da se korak 4 prilagodi črtanju kazalnika tveganja MREL in črtanju imenovalca kazalnika „delež medbančnih posojil in vlog“.

Člen 2 določa datume začetka veljavnosti uredbe in uporabe različnih določb.

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../...

z dne 24.2.2026

o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2015/63 glede izračuna prispevkov nekaterih institucij, črtanja kazalnika tveganja in postopkovnih sprememb

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta¹ ter zlasti člena 103(7) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Bonitetni okvir za investicijska podjetja, uveden z Direktivo (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta² ter Uredbo (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta³, zahteva nekatere spremembe Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/63⁴. Zlasti je bila z Direktivo (EU) 2019/2034 spremenjena opredelitev investicijskih podjetij iz Direktive 2014/59/EU. Zato je treba ustrezno spremeniti opredelitev investicijskih podjetij v Delegirani uredbi (EU) 2015/63. Spremenjena opredelitev bi morala ohraniti izključitve iz Delegirane uredbe (EU) 2015/63. Glede na to, da investicijska podjetja z dovoljenjem za upravljanje večstranskega sistema trgovanja brez opravljanja dejavnosti 3 ali 6, pomembnih za tveganje, iz oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁵ ne spadajo več na področje uporabe spremenjene opredelitve v Direktivi 2014/59/EU, je s tem povezana izključitev v členu 3(2) Delegirane uredbe (EU) 2015/63 postala zastarela in bi jo bilo treba črtati. Nasprotno pa je izključitev nekaterih investicijskih podjetij z nizkim tveganjem, ki jih zajema člen 96(1), točki (a) in (b), Uredbe (EU) št. 575/2013

---

¹ UL L 173, 12.6.2014, str. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>.

² Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2034/oj>).

³ Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2033/oj>).

⁴ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL L 11, 17.1.2015, str. 44, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2015/63/oj).

⁵ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj>).

Evropskega parlamenta in Sveta⁶, še vedno potrebna za ohranitev prvotnega področja uporabe Delegirane uredbe (EU) 2015/63. Ker se je člen 96 Uredbe (EU) št. 575/2013 prenehal uporabljati 1. januarja 2026, bi bilo treba v Delegirano uredbo (EU) 2015/63 vključiti vsebinska merila iz navedene določbe. Države članice imajo še naprej pristojnost, da določijo prilagoditev tveganjem za navedena izključena investicijska podjetja, za katera velja obveznost plačila predhodnih prispevkov v skladu s členom 103(1) Direktive 2014/59/EU, vendar imajo dovoljenje za opravljanje le omejenih storitev in dejavnosti ter zanje ne veljajo nekatere kapitalske in likvidnostne zahteve, da ne bi bila nesorazmerno obremenjena. Ta investicijska podjetja bi zato morala biti še naprej izključena iz področja uporabe Delegirane uredbe (EU) 2015/63.

- (2) Direktiva (EU) 2019/2034 je uvedla novo opredelitev pristojnega organa, pooblaščenega za nadzor investicijskih podjetij, za katera velja bonitetni okvir, določen v navedeni direktivi in Uredbi (EU) 2019/2033. Opredelitev pristojnega organa v Delegirani uredbi (EU) 2015/63 bi bilo zato treba spremeniti, da se vključijo pristojni organi, ki so pooblaščen za nadzor kreditnih institucij oziroma investicijskih podjetij.
- (3) Zaradi bonitetnega okvira, uvedenega z Direktivo (EU) 2019/2034 in Uredbo (EU) 2019/2033, za investicijska podjetja, katerih skupna konsolidirana sredstva ne dosegajo določenih pragov, načeloma ne veljajo več kapitalske in likvidnostne zahteve, določene v Direktivi 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁷ in Uredbi (EU) št. 575/2013 ter s tem povezane obveznosti poročanja. Zato se številne metrike za prilagoditev tveganjem iz Delegirane uredbe (EU) 2015/63, ki temeljijo na takih zahtevah, za navedena investicijska podjetja ne uporabljajo več. Ta investicijska podjetja, za katera velja obveznost prispevanja v sheme za financiranje reševanja v skladu s členom 103(1) Direktive 2014/59/EU, imajo na splošno nižji profil tveganja in so manj sistemska kot večja investicijska podjetja ter je zanje manj verjetno, da bo potrebno njihovo reševanje, saj zanje velja zahteva na podlagi stalnih splošnih stroškov, ki bi morala v primeru propada omogočiti njihovo likvidacijo v okviru običajnih insolvenčnih postopkov. V skladu z načelom sorazmernosti bi bilo zato treba za ta investicijska podjetja uporabljati poenostavljen izračun njihovih prispevkov v sheme za financiranje reševanja. Primerno je, da se za ta investicijska podjetja uporablja samo metoda prilagoditve tveganjem na podlagi njihove velikosti (osnovni letni prispevek). Za zagotovitev, da ta investicijska podjetja ne bodo v slabšem položaju v primerjavi s tem, kako bi se obravnavala v skladu z metodologijo, ki se uporablja za vse institucije, bi morala imeti ta investicijska podjetja možnost, da zahtevajo uporabo dodatne prilagoditve tveganjem na podlagi dejavnikov tveganja, kadar bi uporaba te metodologije povzročila nižji znesek prispevka. Da bi lahko organi za reševanje določili, katera metodologija povzroči nižji prispevek, bi morala investicijska podjetja v takih primerih organom za reševanje zagotoviti potrebne informacije. Navedena sprememba se ne bi smela nanašati na mala investicijska podjetja, za katera trenutno velja ureditev pavšalnih zneskov iz člena 10 Delegirane uredbe (EU) 2015/63, ki bi se morala še naprej uporabljati za investicijska podjetja, ki

---

⁶ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

⁷ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

spadajo na področje uporabe navedenega člena. To je upravičeno zaradi zelo majhne velikosti teh investicijskih podjetij, kar pomeni manjšo verjetnost, da bo zanje potrebno reševanje, ter omejen vpliv na finančno stabilnost in na sheme za financiranje reševanja v primeru reševanja.

- (4) V skladu z bonitetnim okvirom, uvedenim z Direktivo (EU) 2019/2034 in Uredbo (EU) 2019/2033, se lahko pristojni organi pod določenimi pogoji kljub temu odločijo, da bodo bonitetne zahteve iz Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013 uporabljali tudi za nekatera investicijska podjetja, za katera navedene zahteve načeloma ne veljajo, kadar taka investicijska podjetja predstavljajo večje tveganje, ali da investicijskim podjetjem dovolijo uporabo navedenih bonitetnih zahtev. Delegirana uredba (EU) 2015/63 bi morala upoštevati to prožnost, v takih primerih pa bi morala metoda za izračun prispevkov odražati bonitetno obravnavo teh investicijskih podjetij. V takih primerih se za zadevna investicijska podjetja ne bi smel več uporabljati le osnovni letni prispevek, temveč tudi dodatna prilagoditev tveganjem na podlagi dejavnikov tveganja.
- (5) Z Direktivo (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta⁸ ter Direktivo (EU) 2024/1174⁹ Evropskega parlamenta in Sveta je bila minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (MREL), določena v Direktivi 2014/59/EU, obsežno spremenjena. Zaradi teh sprememb je treba MREL, ki se je prvotno razlagal kot splošna zahteva, ki se uporablja za vse institucije, prilagoditi vsaki instituciji glede na specifično strategijo reševanja, izbrano za institucijo ali za skupino, katere del je institucija. Za subjekte za likvidacijo se MREL ne uporablja več, v primeru skupin pa se MREL za institucije lahko uporablja ali ne, odvisno od tega, ali so subjekti za likvidacijo ali subjekti v postopku reševanja. Poleg tega mora biti MREL sestavljen iz različnih finančnih instrumentov in ga je treba kalibrirati drugače (zunanji ali notranji MREL), odvisno od tega, ali je institucija vstopna točka za reševanje skupine ali ne. Posledično kazalnik tveganja „kapital in kvalificirane obveznosti, ki jih ima institucija in presegajo MREL“, določen v Delegirani uredbi (EU) 2015/63 v okviru stebra tveganja „izpostavljenost tveganju“, ki je bil zasnovan za MREL, ki se enotno uporablja za vse institucije, ni več primeren za uporabo za vse institucije, da bi se prispevki teh institucij prilagodili sorazmerno njihovim profilom tveganja. Natančneje, s tem kazalnikom tveganja bi se lahko penalizirali subjekti za likvidacijo, saj nimajo MREL. Steber tveganja „dodatni kazalniki tveganja, ki jih določi organ za reševanje“, ki med drugim določa kazalnik tveganja rešljivosti, ustrežneje upošteva MREL za vse institucije. Kazalnik tveganja „kapital in kvalificirane obveznosti, ki jih ima institucija in presegajo MREL“ v stebru tveganja „izpostavljenost tveganju“ ter povezane določbe in sklicevanja bi bilo zato treba črtati.
- (6) Primerno je ohraniti enako relativno utež za vsakega od treh preostalih kazalnikov tveganja stebra tveganja „izpostavljenost tveganju“, ki bi jo bilo treba prilagoditi po črtanju kazalnika tveganja „kapital in kvalificirane obveznosti, ki jih ima institucija in presegajo MREL“, da se zagotovi, da vsota vsake od njih znaša 1.

---

⁸ Direktiva (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES (UL L 150, 7.6.2019).

⁹ Direktiva (EU) 2024/1174 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. aprila 2024 o spremembi Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. 806/2014 glede določenih vidikov minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (UL L, 2024/1174, 22.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1174/oj>).

- (7) Praktične izkušnje pri zbiranju prispevkov v začetnem obdobju, v katerem naj bi sheme za financiranje reševanja dosegle ciljno raven, so pokazale, da je treba določiti rok za možnost, da se zahteva preračun ali revizija informacij, predloženih organom za reševanje, da se zagotovita pravna varnost in predvidljivost. Ta rok bi moral začeti teči na dan, ko je institucija uradno obveščena o odločitvi o letnem prispevku, in bi se moral izteči 31. januarja v letu, ki sledi četrtemu prispevnemu obdobju po prispevnem obdobju, v katerem je bila odločitev uradno sporočena. Zaradi pravne varnosti se ta rok ne bi smel prekiniti.
- (8) Za zagotovitev pravne varnosti za prispevna obdobja pred prispevnim obdobjem 2026 bi se moral za zahteve za preračun ali revizijo informacij, predloženih za izračun letnih prispevkov, uporabljati prehodni rok. Zato bi morale biti take zahteve, ki se nanašajo na prispevna obdobja, za katera je bila odločitev o določitvi letnega prispevka uradno sporočena pred prispevnim obdobjem 2026, dopustne le do 31. januarja 2031. Ta rok se ne bi smel prekiniti.
- (9) Steber tveganja „pomen institucije za stabilnost finančnega sistema ali gospodarstva“ vključuje kazalnik tveganja „delež medbančnih posojil in vlog v Evropski uniji, ki kaže pomen institucije za gospodarstvo države članice, v kateri ima sedež“. Praktične izkušnje pri zbiranju prispevkov so pokazale na odvečnost zbiranja podatkov v zvezi z imenovalcem „celotna medbančna posojila in vloge v EU“ iz Priloge I k Delegirani uredbi (EU) 2015/63, korak 1 („izračun neobdelanih kazalnikov“), saj se enak rezultat, tako v smislu multiplikatorja za prilagoditev tveganjem $\tilde{R}_n$ kot letnega prispevka c_n , doseže zgolj z uporabo števca navedenega kazalnika, tj. skupnega zneska medbančnih posojil in vlog institucije. Navedeni imenovalec bi bilo zato treba črtati, skupaj z ustreznimi obveznostmi poročanja organov za reševanje. Sklicevanje na „delež“ bi bilo treba nadomestiti s sklicevanjem na „skupni znesek“ medbančnih posojil in vlog.
- (10) Treba se je izogniti pravni negotovosti v zvezi z obveznostmi poročanja informacij in izračunom prispevkov v nacionalne sheme za financiranje reševanja. V skladu s členom 20(1) Delegirane uredbe (EU) 2015/63 se, kadar informacije, ki so potrebne za določen kazalnik, niso vključene v veljavno zahtevo glede nadzornega poročanja za referenčno leto, ta kazalnik tveganja ne uporablja, dokler se ne začne uporabljati navedena zahteva glede nadzornega poročanja. Nekatere informacije, ki so potrebne za kazalnik tveganja „kapital in kvalificirane obveznosti, ki jih ima institucija in presegajo MREL“, so se začele vključevati v veljavne zahteve glede nadzornega poročanja z 28. junijem 2021. Vendar je bilo zaradi obsežnih sprememb MREL nemogoče zbrati enotne informacije, potrebne za uporabo kazalnika, kar je oviralo njegovo enotno uporabo v praksi. Da bi se nemudoma zagotovila skladnost med pravnim in dejanskim stanjem ter preprečilo breme poročanja, povezano s kazalnikom tveganja MREL, bi se moralo črtanje tega kazalnika tveganja uporabljati od prispevnega obdobja 2026 dalje, tj. od 1. januarja 2026.
- (11) Da bi se zagotovila poenostavitev in čim prej zmanjšalo breme poročanja za organe za reševanje, Evropski bančni organ in institucije, bi se morale spremembe v zvezi s črtanjem imenovalca kazalnika „delež medbančnih posojila in vlog“, ki se je izkazal za odvečnega, uporabljati od prispevnega obdobja 2026 dalje, tj. od 1. januarja 2026.
- (12) Za zagotovitev jasne in predvidljive uporabe rokov za zahteve za preračun ali revizijo informacij, predloženih za izračun letnih prispevkov, bi se morali ti roki uporabljati od prispevnega obdobja 2026 dalje, tj. od 1. januarja 2026. Prehodni rok, s katerim je določen končni rok 31. januar 2031, bi se moral uporabljati za zahteve, ki se nanašajo na prispevna obdobja pred prispevnim obdobjem 2026.

- (13) Da bi imeli organi za reševanje dovolj časa za prilagoditev svojih sistemov in praks zbiranja podatkov, bi se morale spremembe v zvezi z izvajanjem nove metodologije za izračun prispevkov investicijskih podjetij in s tem povezano obveznostjo nadzornih organov glede obveščanja organov za reševanje uporabljati od prispevnega obdobja 2027 dalje, tj. od 1. januarja 2027.
- (14) Delegirano uredbo (EU) 2015/63 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –
SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Spremembe Delegirane uredbe (EU) 2015/63

Delegirana uredba (EU) 2015/63 se spremeni:

- (1) člen 3 se spremeni:
- (a) točka 2 se nadomesti z naslednjim:
- „(2) ‚investicijska podjetja‘ pomenijo investicijska podjetja, kot so opredeljena v členu 2(1), točka 3, Direktive 2014/59/EU, razen investicijskih podjetij, ki izpolnjujejo katerega koli od naslednjih pogojev:
- (a) trgujejo za svoj račun zgolj zaradi izpolnjevanja ali izvrševanja naročila stranke ali zaradi pridobitve vstopa v sistem kliringa in poravnave ali v priznani borzi, če delujejo v funkciji zastopnikov ali izvršujejo naročilo stranke;
- (b) izpolnjujejo vse naslednje pogoje:
- (i) ne upravljajo z denarjem ali vrednostnimi papirji strank;
- (ii) prevzamejo samo poslovanje za svoj račun;
- (iii) nimajo zunanjih strank;
- (iv) katerih izvrševanje in poravnava poslov se izvaja pod odgovornostjo klirinške institucije, ki tudi jamči za te posle;“;
- (b) točka 8 se nadomesti z naslednjim:
- „(8) ‚pristojni organ‘ pomeni pristojni organ, kot je opredeljen v členu 4(1), točka 40, Uredbe (EU) št. 575/2013, ali pristojni organ, kot je opredeljen v členu 3(1), točka 5, Direktive (EU) 2019/2034;“;
- (c) točka 15 se črta;
- (2) člen 6 se spremeni:
- (a) v odstavku 2 se točka (a) črta;
- (b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:
- „4. Steber ‚pomen institucije za stabilnost finančnega sistema ali gospodarstva‘ sestavlja kazalnik ‚skupni znesek medbančnih posojil in vlog v Evropski uniji, ki kaže pomen institucije za gospodarstvo države članice, v kateri ima sedež‘.“;
- (3) v členu 7 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:
- „2. Vsak kazalnik tveganja v stebru ‚izpostavljenost tveganju‘ ima enako utež.“;
- (4) v členu 8 se črta odstavek 2;

- (5) vstavi se naslednji člen 11a:

„Člen 11a

Letni prispevki nekaterih investicijskih podjetij

1. Brez poseganja v člen 10 se letni prispevki investicijskih podjetij iz člena 1(1) Uredbe (EU) 2019/2033, za katera ne velja odstopanje iz člena 1(2) navedene uredbe, izračunajo v skladu s členom 5 te uredbe.
  2. Z odstopanjem od odstavka 1 se letni prispevki investicijskih podjetij iz odstavka 1 izračunajo v skladu s členi 5 do 9, kadar je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:
    - (a) pristojni organ je investicijskemu podjetju v skladu s členom 1(5) Uredbe (EU) 2019/2033 dovolil uporabo zahtev iz Uredbe (EU) št. 575/2013;
    - (b) pristojni organ je uporabil diskrecijsko pravico v skladu s členom 5(1) Direktive (EU) 2019/2034, da za to investicijsko podjetje uporabi zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013.
  3. Kadar investicijsko podjetje iz odstavka 1 tega člena predloži zadostne dokaze, da je znesek prispevka, izračunan v skladu s členom 5, višji od prispevka, izračunanega v skladu s členi 5 do 9, organ za reševanje uporabi nižji znesek.
  4. Kadar investicijsko podjetje iz odstavka 1 uporabi odstavek 3, o tem obvesti organ za reševanje in mu predloži vse informacije iz člena 14(1), (2), (3) in (6) v enakih rokih, kot so določeni v členu 14(1) in (4).“;
- (6) člen 14 se spremeni:

- (a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Informacije iz Priloge II, vključene v zahteve glede nadzornega poročanja, določene v Izvedbeni uredbi Komisije (EU) 2021/451* ali, kadar je primerno, v katero koli drugo zahtevo glede nadzornega poročanja, ki se uporablja za institucijo v skladu z nacionalno zakonodajo, se predložijo organu za reševanje, kakor jih poroča institucija v zadnjem relevantnem nadzornem poročilu pristojnemu organu, ki se nanaša na referenčno leto letnega računovodskega izkaza iz odstavka 1 tega člena.

---

*Izvedbena uredba Komisije (EU) 2021/451 z dne 17. decembra 2020 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov za uporabo Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z nadzorniškimi poročanji institucij in razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) št. 680/2014 (UL L 97, 19.3.2021, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/451/oj).“;

- (b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Če se informacije ali podatki, predloženi organom za reševanje, posodobijo ali popravijo, se takšne posodobitve ali popravki predložijo organom za reševanje brez nepotrebnega odlašanja v roku, določenem v členu 17(5).“;

- (7) člen 15 se črta;

- (8) v členu 17 se doda naslednji odstavek 5:

„5. Za zahteve za preračun ali revizijo informacij, predloženih za izračun letnih prispevkov, velja rok. Ta rok začne teči na dan, na katerega so organi za reševanje uradno obvestili institucijo o odločitvi o določitvi letnega prispevka v skladu s

členom 13(1) in (2) te uredbe, in se izteče 31. januarja v letu, ki sledi četrtemu prispevnemu obdobju po prispevnem obdobju, v katerem je bila ta odločitev uradno sporočena.

Rok iz prvega pododstavka tega odstavka se uporablja tako za zahteve za preračun ali revizijo informacij, ki jih predložijo institucije v skladu s členom 14(5), kot za zahteve organov za reševanje. Rok se ne prekine.

Če 31. januar ni delovni dan, se rok iz prvega pododstavka izteče naslednji delovni dan.“;

(9) v členu 19 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Pristojni organi organom za reševanje zagotovijo vse informacije, ki jim omogočajo izračun letnih prispevkov, med drugim zlasti naslednje:

- (a) vse informacije v zvezi z dodatno prilagoditvijo tveganjem;
- (b) vse ustrezne opustitve, ki so jih pristojni organi odobrili institucijam v skladu z Direktivo 2013/36/EU in Uredbo (EU) št. 575/2013;
- (c) vse ustrezne informacije o dovoljenjih, ki so jih pristojni organi izdali investicijskim podjetjem v skladu s členom 1(5) Uredbe (EU) 2019/2033, ter
- (d) vse ustrezne informacije o odločitvah, ki so jih pristojni organi sprejeli v zvezi z investicijskimi podjetji v skladu s členom 5(1) Direktive (EU) 2019/2034.“;

(10) v členu 20 se doda naslednji odstavek 10:

„10. Z odstopanjem od člena 17(5) se zahteve za preračun ali revizijo informacij, predloženih za namen izračuna letnih prispevkov za prispevna obdobja pred prispevnim obdobjem 2026, predložijo do 31. januarja 2031.

Če 31. januar ni delovni dan, se rok iz prvega pododstavka izteče naslednji delovni dan.

Prvi pododstavek tega odstavka se uporablja tako za zahteve, ki jih predložijo institucije v skladu s členom 14(5), kot za zahteve organov za reševanje. Ta rok se ne prekine.“;

(11) Priloga I se spremeni v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2026.

Z odstopanjem od drugega pododstavka:

- (a) se člen 1, točki 5 in 9, uporablja od 1. januarja 2027;
- (b) se člen 1, točka 10, uporablja od [Urad za publikacije: vstaviti datum začetka veljavnosti te uredbe].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 24.2.2026

Za Komisijo
Predsednica
Ursula VON DER LEYEN